

Forslagets stk. 2 svarer til den danske lovs § 67. Bestemmelsen ændrer tidligere gældende dansk ret ved at kræve testamentsform for de der omhandlede arvepagter. Dette nødvendiggør en tilsvarende positiv bestemmelse i den grønlandske lov.

Til § 12.

Bestemmelsen svarer ganske til den danske lovs § 51. Den indeholder ligesom § 11 en bestemmelse om testators habilitet og er derfor placeret i fortsættelse af denne regel. Den danske lov nævner denne i praksis særligt vigtige bestemmelse blandt ugyldighedsgrundene. Da denne opregning af ugyldighedsgrunde ikke foreslås medtaget i den grønlandske lov, må bestemmelsen bibeholdes på dette sted. Formuleringen af den nugældende grønlandske lov er sammenfaldende med forslaget bortset fra, at ordet efterladenskaber er erstattet af ordet ejendele. Denne ændring kan ikke antages at nødvendiggøre ændring af den grønlandsksprogede lovtekst.

Til § 13.

Bestemmelsen er uændret; den svarer i indhold ganske til den danske lovs § 40.

Til § 14.

Bestemmelsen, der er specielt grønlandsk, er uændret.

Til § 15.

Bestemmelsen er enslydende med den danske lovs § 42. Bortset fra, at ordene „oprettelsen af“ er indsat i andet stykke, svarer den ganske til formuleringen af den nugældende grønlandske arvelovs § 15. Ændringen nødvendiggør antagelig ikke nogen ændring af den grønlandske oversættelse.

Til § 16.

Bestemmelsen er enslydende med den danske lovs § 43, stk. 1 og 2. Den indeholder stort set samme regel som den gældende grønlandske lovs § 16 og vil medføre i det væsentlige samme retstilstand.

Til § 17.

Bestemmelsen er enslydende med den danske lovs § 45. Den er sammenfaldende med den gældende bestemmelse i den grønlandske arvelovs § 17, bortset fra opstillingen og den afvigelse, at vidnerne skal attestere, at de har været samtidig tilstede.

Til § 18.

Bestemmelsen svarer i indhold og formulering til den danske lovs § 44. Der går denne bestemmelse foran reglen om indholdet af vidnerens påtegning (§ 17 i nærværende forslag). Opretholdes den mod-

satte rækkefølge, som findes i den gældende grønlandske lov, må der ud over de til henvisningerne i den danske lov svarende henvisninger medtages en henvisning til § 17. Forslaget ændrer den grønlandske lov på to punkter: 1) I modsætning til gældende ret foreslås indført en adgang til at anerkende egenhændige skriftlige testamenter, der i nødstilfælde oprettes uden bekræftelse eller vedkendelse for vidner. 2) Fristen for anerkendelse af nødtestamente ved formeligt testamente udvides til 3 måneder.

Til § 19.

I den danske lovs §§ 50-57 er samlet bestemmelserne om testamenteres ugyldighed og deres anfægtelse. I forhold til hidtil gældende ret indføres som noget nyt, at et testaments gyldighed kan anfægtes under påberåbelse af, at det ikke er oprettet i overensstemmelse med lovens formforskrifter. Af de øvrige ugyldighedsgrunde fandtes i hidtil gældende ret en udtrykkelig lovregel om testators manglende sjælsevner, medens de i den ny danske lovs §§ 52-54 nævnte ugyldighedsregler antoges at gælde uden udtrykkelig hjemmel. Da disse ugyldighedsgrunde er sjældent forekommende, er det i nærværende forslag alene fundet fornødent udtrykkeligt at nævne ugyldighed som følge af manglende iagttagelse af formreglerne, men formuleringen viser hen til, at også andre grunde kan medføre ugyldighed. Den eneste ugyldighedsgrund, som har betydning i praksis: manglende sjælsevner, er udtrykkeligt nævnt i forslaget § 12.

Stk. 2 i forslaget svarer med de af den afvigende administration følgende forskelle til den danske lovs § 56.

Stk. 3 og 4 er enslydende med den danske lovs § 57. Disse regler adskiller sig kun lidt fra, hvad der gælder ifølge den gældende grønlandske lovs § 19, idet der som noget nyt alene foreslås en regel, hvorefter vidneførsel om fremgangsmåden ved oprettelse af et vidnetestamente i almindelighed ikke skal være nødvendig.

I §§ 46-49 i den danske arvelov indeholdes regler om genkaldelse af testamente og om gensidige testamenter. For så vidt angår genkaldelse i almindelighed er reglerne udtryk for en lovfæstelse af hidtil gældende ret og finde anvendelse i Grønland også uden udtrykkeligt at være udtalt i loven. Også i øvrigt indeholder bestemmelserne en lovfæstelse af almindelige retsgrundsetninger, der må antages også at ville blive lagt til grund i Grønland.

Til § 20.

Den danske lovs bestemmelser om båndlæggelse i §§ 58-65 er i forslaget samlet i § 20. Efter den danske